

POSUDEK VEDOUCÍHO BAKALÁŘSKÉHO PROJEKTU **ALEXANDRY SYPEŇOVÉ**

V zimním semestru jsme byli, v rámci našich řešení menších měst, osloveni prostřednictvím 8smičky-zóny pro umění, kolegy architektky z Humpolce. Výzva, o to zajímavější, že oslovili zároveň atelier A2 UMPRUM Ivana Kroupy, slibovala všem společnou práci dvou různorodých typů škol. Počáteční intenzivní workshop v Humpolci rozdělil studenty obou škol do devíti skupin, které samostatně zkoumaly potenciál města s nejasnou, narušenou (a stále narušovanou) urbanistickou strukturou. Na závěr tří denního workshopu následovala v 8smičce společná prezentace výsledků a pojmenování témat. Podařilo se, že způsob vnímání města, měřítko úkolů i řešení konkrétních lokalit byl různorodý. Řadu pohledů jak město, jeho prostředí a budoucnost vnímat jsme prožívali na pravidelných pracovních prezentacích. Městu a zástupcům 8smičky jsme je představili v polovině listopadu na UMPRUM. Druhá polovina semestru už byla zkouškou rezistence proti časovému stresu, kdy každý rozpracoval individuální projekt na základě svého urbanismu.

Alexandra, jako součást skupiny "Hranice" do urbanismu zeleného pásu kolem města přispívá velkorysým rozšířením stávajícího jezdeckého areálu, respektive jeho zcela novým návrhem. Od počátku práce ve skupině Alexandra tahá silné čáry s naprostou samozřejmostí, někdy to až vypadá, že bez větší snahy, bez většího fyzického či psychického vypětí a i když si snad člověk ani nedovolí o nich pochybovat, občas chybí aspoň náznak nejistoty (vyložení konzoly je pro ni jen číslo). Snad nechybí, možná ho jen umí Alexandra dobře maskovat.

Listuji v počítači jejím portfoliem, graficky velice čistým (kosmetickou vadou snad jsou nepřesnosti v kopírovaných rozpiskách u detailů a skladeb) a snažím se číst jednotlivé výkresy, trochu zmaten různými měřítky, které Alexandra volí, aby ukázala celý komplex v souvislostech. A take měřítko od 1:150 po 1:400 jsou ovšem kreslena v podrobnosti setiny, takže při nazvětšování ukazují vše potřebné. Proto mi schází řez tribunou ve výkresu příčného řezu. Alexandra si dává záležet, aby vynikla krása ocelové konstrukce, proto používá pororošty a trapézové plechy, doplněné betonovými podlahami a cementovými stěrkami na vnitřních površích.

Složky profesí jsou zpracovány dostatečně, s ohledem na konzultace na dálku velice přehledně, zase s omezením měřítek. Ve složce interiér mne zaujala věta *krása sa ukrýva za obnaženými trubkami a kovovými konštrukciami*. I toto předsevzetí Alexandra dodržuje důsledně, technické rozvody vede na povrchu konstrukcí. Možná bych byl ještě důslednější a v koupelnách šel do extrému v betonových, či stěrkových površích namísto obkladů a kovových zařizovacích předmětech místo keramiky..

Alexandra pracuje větší část semestru v izolaci na Slovensku, zásadní konzultace absolvuje tedy nadálku. Formálně, z nejistoty, zda bude smět opustit Slovensko, si žádá o prodloužení odevzdávky o týden, ale nevyužívá to a projekt odevzdává v termínu. Jsme jejím projektem, vlastně celým procesem v obou semestrech nadšeni a jednoznačně doporučujeme bakalářský projekt Alexandry Sypeňové k obhajobě. A je nám líto, že nebudeme u dalšího pokračování jejího studia, ale nepochybuji, že v něm obstojí a její talent nezapadne. Navrhují hodnocení **A - výborný**.

V Praze 23.6.2020

Tomáš Novotný
Tomáš Novotný